

Gaura Váni

duben
2010

ŠRÍ ŠRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH

Božstva Šrí Šrí Gadáj-Gauránga, instalovaná Šrílou
Bhaktivinódem Thákurou v Jógapíthu, Majápuru

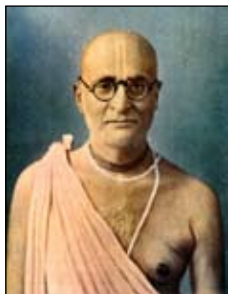

„Tou nejhrubší formou násilí a současně tím největším zločinem je potlačit a zavrhnout skutečnou potřebu duše.“

Šríla Bhakti Dajita Mádhava Mahárádža

Amrita Váni

Šríla Prabhupáda
Bhaktisiddhánta Sarasvatí

Jak můžeme zrealizovat naše přirozené postavení ?

Jestliže člověk nezrealizuje, že vlastní duchovní tělo, zůstane v zapomnění na Krišnu a bude považovat svoje tělo za vlastní já. Absolutní pravda se nachází nad hmotným vnímáním smyslů. Krišna je Pánem smyslů a člověk Mu musí sloužit se všemi svými smysly. Služba Krišnovi se vykonává pomocí smyslů, které jsou nakloněny službě, to znamená zduchovněnými smysly. Člověk může nalézt svoje duchovní tělo pouze milostí Gurua. Duše slouží svými duchovními smysly Nadduši, která je *sat-čit-ánanda* (věčná, plná poznání a blaženosti).

Lidé, které nepřitahuje služba transcendentálnímu Pánovi, se neliší od zvířat. Proto je vždy lepší, abychom se sdružovali se světci. Pánovi oddaní jsou neustále zaměstnáni ve službě Jemu. Budeme-li se stýkat s oddanými, vyvineme také touhu přinášet Pánovi potěšení. Pouze tím, že se budeme stýkat s oddanými, dospějeme k pochopení toho, že vlastníme duchovní tělo. Potom již nebudeme déle považovat hmotné tělo za vlastní já a naše touhy po hmotném štěstí, které vše ničí, budou sami navždy zničeny.

Oddaní netouží ani po hmotném požitku, ani po osvobození. Místo toho jsou vždy horliví potěšit Nejvyššího Pána tím, že se neustále zaměstnávají v Jeho službě. Materialista si myslí: „Já si budu užívat tím, že budu Pána podvádět.“ Impersonalista si myslí: „Já se stanu pánem tím, že budu Pána podvádět.“ Oddaní takovouto hříšnou mentalitu nemají. Místo toho je jejich oddaná služba umístila do jejich původního přirozeného postavení Pánových služebníků.

Význam *sádhu-sangy*

Šríla Bhakti Rakšak Šrídhara Dév-Gósvámí

Nacházíš se v okrajovém postavení. Tvým kapitálem je tvoje omezená svobodná vůle. Měl bys jí použít k božskému účelu, nikoliv pro účel ďábelský. S tímto omezeným kapitálem, jež ti je k dispozici, bys měl začít obchodovat. Nebo se snad domníváš, že by ses k tomu měl odhodlat teprve tehdy, až tvůj kapitál dostatečně naroste? To je pouhá představa! Ať už je můj kapitál jakkoliv nízký, musím s ním začít obchodovat. Moje péče, moje energie mi bude v budoucnu nápomocná.

Někomu se na cestě může přihodit nehoda, při níž ztratí vědomí. Co by měl dělat, jakmile se mu opět trochu vědomí vrátí? Použije ji k tomu, aby se sám pobídl: „Doprav to tělo k mým ochráncům, do mého domova. Ó můj příteli, odnes mé tělo domů.“

Tak nejlepším možným způsobem využijte tu trochu vědomí, jež se mu navrátila – bude schopen využít svého správného poznání. Inteligentní člověk bude považovat kohokoliv, kdo se s péčí a náklonností o jeho tělo postará, za tu nejvhodnější osobu k jeho ozdravení. Proto by ji měl požádat o to, aby se o jeho tělo postarala.

Proto bychom měli využít našeho vzkříšeného vědomí k tomu, abychom se svěřili do péče božských osob. Jedině tak získá oddanost k Bohu hodnotu. Ti, kterým je hodnota oddanosti k Bohu známá, jsou s námi nejbližší spřízněni. Dokáží tohle vnitřní procitnutí ocenit a ujmou se péče o mé oddané já. Tohle je předposlední benefit plynoucí ze *sádhu-sangy*: když nezabírají léky, jež jsme si sami určili, navrhne nám doktor změnu. Vzduch a voda pak přirozeně napomůžou k našemu uzdravení. Stejným způsobem napomáhá atmosféra svatých osob našemu duchovnímu zdraví. Zůstávat tedy ve společnosti oddaných stejné *sampradáji* – stejné linie – ovšem pokročilejších oddaných, a zaujmout nižší postavení, takováto společnost je pro uchazeče o duchovní pokrok nanejvýš žádoucí.

Šríla Rúpa Gósvámí nám předal podstatu v pokynu zaznamenaném v *Bhakti-rásámrita-sindhú*: „Měli bychom se stýkat s těmi, kteří jsou nám nadřazení a ve vědomí Krišny následují stejnou *gaudíja-vaišnavskou* linii. Nosí v sobě také tu stejnou koncepci duchovní pravdy, která ovšem převyšuje tu moji. Jestliže v této skupině získám pozici pouhého metaře,

bude to velmi cenné pro můj budoucí duchovní život.”

Za vše, co je ve mě špatné, nesu sám odpovědnost. Jsi odpovědný za to, co vidíš, za navázání kontaktu s touto vizí. Existuje ovšem také jiná sféra, v níž je možné pozorovat i dobré způsoby zacházení. Proč jsi tedy vstoupil někam, kde jsi nucen přihlížet tomuto špatnému uvažování a zacházení lidmi, kteří se mezi sebou bez ustání jenom prou? Existuje tolik dobrého jednání a ty jsi nezískal takové postavení, které by ti umožnilo vstup na tuto úroveň? Ale proč? „Jsem odpovědný za všechny ty nežádoucí věci ve mně – taková je skutečnost. Má slabá svobodná vůle mne stáhla do tohoto současného nežádoucího prostředí a nikdo jiný za to odpovědnost nenese.”

Tento fakt musíš zrealizovat. Pokud to budeš ignorovat, ocitneš se v *máji* – miskonceptci, iluzi. Jakmile upřímně zrealizuješ tohle postavení, dojdou tvé temné dny svého konce. Jakmile pocítíš, že ty jediný jsi odpovědný za všechny tyto bídné věci, nastanou pro tebe dobré dny. Taková je skutečnost. Nejedná se o pouhou koncepci k dosažení jakéhosi cíle. Nejedná se o imaginární koncepci k získání pomoci, jež nás má vyvést z našeho současného stavu. O nic takového se zde nejedná: je to fakt, který platí pro všechny. Ať už se jedná o zlé či dobré – já jsem odpovědný. Odpovědnost neleží ani na Bohu, ani na ďáblu. Existují dvě strany: dobrá a zlá. Jsme odpovědní za svobodu, která nám byla dána.

Bůh nenese odpovědnost za pád Adama a Evy do tohoto světa. Ďábel byl přítomen a pokusil se ji uvést v pokušení. Proč bychom měli naslouchat ďáblu a utrhnout ovoce ze stromu

poznání? To je následek ztráty víry v Boha. Znamená to pád z úrovně oddanosti Bohu. Zneužití naší vlastní cenné svobodné vůle. Následek je takový, že musíme přijít do tohoto světa a žít se v potu tváře, své vlastní námahy - “Namáhej se a žij.” Když jsme se předtím nacházeli v naší oddané pozici, nasýtil Bůh každého z nás. Tyto okolnosti nemůžeme popřít. V říši Boha je o každého postaráno.

V opačném případě, pokud se rozhodnu převzít se svými nepatrnými schopnostmi zodpovědnost za vlastní rozhodnutí, ochutnám na pokyn Satana ovoce “stromu poznání”, čímž využiji svoji svobodnou vůli k tomu, abych se vymanil z oddané sféry. Jasnější to ani být nemůže. Zneužiji svoji svobodu a vstoupím do tohoto světa námahy a života v akci a reakci. Zranitelnost, slabost, nezávislost a zneužití svobodné vůle jsou příčinou, kterou je třeba vidět. Ani Boha, ani ďábla nelze činit odpovědnými, nebo je vinit za pád duše. To, jestli přistoupíme na ďáblovu radu, závisí na naší svobodné vůli a jestliže ji zneužijeme, dopouštíme se tím kolosálního omylu. Duše je následně nucena upadnout do tohoto hmotného světa – opouštějíc nebesa.

Odpovědnost souvisí se svobodnou vůlí, jež je díky nedostatku plné svobody zranitelná, slabá a chatrná. Vlastníme tu nejnepatrnější částku svobody a jejím zneužitím přicházíme do tohoto vypočítavého světa akce a reakce – námahy a žití. Pokud si udržíme svoji pozici v nebi, kde Bůh je vším a my jsme Jeho služebníky, nebudou pro nás strach ani hřích existovat.

(pokračování příště)

Nektar nesmrtelnosti

Óm Višnupáda Šrí Šrímad Bhakti Vaibhava

Purí Gósvámí Mahárádža

21. 6. 1999 ve Vídni – část první

Jsme šťastní, když vidíme kolik oddaných sem přišlo, aby naslouchali od *sádhui*, neboli světců, kteří přijeli do vaší vesnice. Přišli jsme do vaší vesnice a co jsme s sebou přinesli? Nektar! A tento nektar vám chceme rozdávat a vy ho musíte zrealizovat. Rozdáváme ho zadarmo, nechceme za to žádnou odměnu.

Všichni lidé, kteří trpí v neštěstích by měli být šťastní, ale co to je štěstí? Štěstí je, když se vás dotkne nektar. Když toto bohatství obdržíme, tak nikdy nezemřeme a takové bohatství byste měli poznat. Moji drazí bratři a sestry, vy všichni, kdo jste tady, jste nikdy o takovém bohatství neslyšeli. Tohle bohatství do tohoto světa přinesli před pěti sty lety Páni Gaura a Nitjánanda a rozdávají ho nám všem. My jsme ubozí a trpíme, jsme nešťastní a nejsme ani bohatí ani zdraví. Každý z nás něco chce. Někdo chce jídlo, jiný zase oblečení a další chce být boháčem. Bez tužeb zde není nikdo. Každý něco chce, ale nikdo si není schopen svoje touhy vyplnit. Vše, po čem toužíme, se nikdy splnit nemůže.

Naslouchejte proto poselství Pána Gaurángy, který přinesl to bohatství, ten zlatý drahokam, který by se měl rozdávat všem, nejen lidským bytostem, ale také ptákům,

zvířatům, hmyzu, stromům a rostlinám. Všichni ti, kteří žijí, by měli být povzneseni a mělo by se jim pomoci. Oni jsou všichni bezmocní, narodí se, trpí a zemřou. Znovu se narodí a chtějí si užívat, ale užívat si nemohou, a tak ve jménu požitku trpí. Po celý náš život trpíme. Co bychom tedy měli dělat, abychom se tohoto utrpení zbavili a dosáhli skutečné štěstí? Člověk,

Pokud nechcete zemřít a znovu se narodit a chcete-li věčný život, tak opakujte Pánovo Svaté Jméno.

kteří netrpí a je šťastný, nic nechce, ale člověk, který trpí, touží po nějakém odškodnění, po něčem, co by zničilo jeho ambice, neboli touhy. My toužíme po hmotných objektech a trápíme se kvůli tomu. Od narození až do smrti se trápíme. A kvůli čemu? Peníze, peníze, peníze. Chceme bohatství, ale toto bohatství vám nikdy štěstí nepřinese, naopak vás to zbídačí. Pokud se chceme z této bídy dostat ven, musíme se odevzdat Pánovi. Nejvyššímu Pánovi! Pán je! Vy jste sem přišli proto, protože Pán existuje. My mluvíme a celý svět se hýbe, slunce svítí, měsíc září a oheň vám pořád dává teplo. Všechny tyto elementy jsou ovládány Nejvyšším Pánem, Nejvyšším Bohem. O tomto Bohu jste nikdy neslyšeli. Tady znáte jenom „D-O-G“, to znáte, ale

„G-O-D“ o tom nevíte. „G-O-D“ když to obrátíte tak získáte „D-O-G“. O psech toho víte hodně, ale o Bohu nevíte nic. Jestliže poznáte Boha, když Ho budete skutečně znát, potom všechno vaše trápení odejde. Dokud neznáte Boha, dokud neopakujete Pánovo Jméno, Božské Jméno, vaše utrpení nikdy neodejdou. Utrpení budou nekonečná. Pořád budete jenom trpět, trpět a trpět.

Šrí Čaitanja Maháprabhu přinesl tento poklad z Góloky, Vaikunthy, která se nachází mimo jakoukoliv naši koncepci a mimo náš dosah. To není svět či sféra, kam bychom se mohli dostat. Nemůžeme se tam dostat. Pouze když budeme pořád a pořád opakovat Božské Jméno, potom se tam můžeme dostat. To je to, co vám náš Mahásvámídží (A.C. Bhaktivédánta Svámí Mahárádža) opakoval: Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna, Haré Haré, Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré. To je Božské Jméno. Není to jméno, které běžně používáte, je to Jméno Nejvyššího Boha. V podobě Svého Jména sestoupil Bůh do tohoto světa. Když budete toto Jméno opakovat, tak toho stejného Boha uvidíte. Pokud Ho poznáte, pokud Ho zrealizujete a pokud na vlastní oči uvidíte tohoto Pána, tak se váš život stane vznešeným. Co je vznešené, o tom nemáte ani ponětí, musí to k vám přijít přirozeně. Vy musíte naslouchat o incidentech, které jsou zaznamenány v našich vznešených zjevených Písmech. Musíte naslouchat příběhům a výrokům a také o zábavách Nejvyššího Pána. Váš život se stane vznešeným, když tomu budete naslouchat. Je tolik světců, kteří sestoupili do tohoto světa a během svého života očišťovali všechny lidi.

Ti, kteří byli osvobozeni od Máji, od matoucí síly, opakovali dnem i nocí Božské Jméno, dosáhli Božského Sídla a povznegli svoje životy.

My přijímáme jídlo, abychom přežili. Jídlo nám však k přežití nepomůže. V současnosti jíte proto, abyste zemřeli, ale když budete jíst proto, abyste žili, potom můžete pochopit jakou hodnotu ta potrava má. Když ji budete jíst, tak nikdy nezemřete. A o jakou potravu jde? Jsou to požehnání Nejvyššího Pána. Když vám Pán požehná a vy to požehnání obdržíte a přijmete jej, tak nikdy nezemřete. Zůstanete navždy nesmrtelní. My jsme děti nesmrtelnosti! *Śṛṅwantu viśve amṛtasya putraḥ* „Všichni ve vesmíru poslouchejte, jste děti nesmrtelnosti (*amṛta*)!“ (*Švetášvátara Upaniṣad 2.5*) My jsme synové a služebníci Nesmrtelného Boha. Nyní jsme však smrtelní, narodíme se a zemřeme. Pokud nechcete zemřít a znovu se narodit a chcete-li věčný život, tak opakujte Pánovo Svaté Jméno. Jeho Božské Jméno je opravdovým bohatstvím. Góvinda, Ačjuta, Vámana, Narasimha; On má tisíce Jmen, a když ta Jména budete opakovat, tak vás to povznese.

V současnosti trpíte a trpíte. Nikdo nemůže říct: „Já jsem šťastný.“ Ne, nikdo. Když se někoho zeptáte: „Máte se dobře?“ „Ano, ano, ano mám se dobře.“ A potom vám vyjmenuje všechny svoje potíže. „Jste šťastní?“ „Ano jsme šťastní.“ Ale ve skutečnosti trpíte a šťastní nejste.

Jak se můžete stát šťastnými ? Když vás ovládne Božské Jméno a dotkne se vás a když Ho budete jazykem opakovat, potom pomocí jazyka ovládnete tímto zvukem celé tělo. *Jitam*

sarvam jite rase, jestliže ovládneš svůj jazyk, ovládneš tím celé tělo. Co je povinností jazyka? Jeho povinností je ochutnávat a mluvit; dvě povinnosti. Cokoliv jazyk jí, z toho musíš mít věčný prospěch. Taková strava, která jenom uhasí tvoji žízeň a utiší hlad nestačí. Ne, pomoc musí mít věčný efekt. Stále, po celý svůj život, musím takové jídlo jíst a pít. Tak dlouho, dokud budu žít.

Usilujeme o to, abychom zrealizovali Absolutní Pravdu, ale vše co děláme, děláme z nevědomosti. Děláme to stejné, co dělali naši otcové od svého narození až do smrti. Děláme ty stejné věci a naše děti, protože neznají nic jiného, dělají také to stejné. Jíst, pít, spát, oženit se, nebo se vdát a hotovo.

*nidrā-āhāra-bhaya-maithunam ca
sāmānyam etat paśubhir narānām
dharmo hi teṣām adhiko viśeṣo
dharmeṇa hīnāḥ paśubhiḥ samānāḥ*

„Jak zvířata, tak lidé dělají stejné věci; jí, spí, strachují se a páří se. Nicméně lidský život je výjimečný tím, že nám dává možnost zaměstnat se v duchovním životě. Bez duchovního života nejsou lidé o nic lepší než zvířata.“ (*Hitopadeša 1.25*)

Jaké jsou charakteristické vlastnosti, které jsou nám všem společné? *Nidra*, spánek; *ahara*, jídlo; *bhaya*, strach ze smrti a sex. Tyto věci nejsou charakteristické pouze pro lidské bytosti, ale také pro psy, kočky, ptáky, prasata a všechna ostatní zvířata. Zvířata, ptáci, prasata, lidské bytosti; ti všichni následují to stejné, proto si nikdo z nich nemůže užívat věčné štěstí. Mohou

se cítit šťastně, když si naplní svoje břicha a užijí si pořádnou hostinu - „ó dnes jsem se tak dobře nacpal“ - ale druhý den ráno musí jít na latrínu a vše tam nechat. Vše musí vyjít ze žaludku ven a potom se můžou cítit šťastně. Ale co je to za štěstí naplnit si břicho? Ne, to není žádné štěstí. Proto se ptáme: „Žijeme, abychom jedli, nebo jíme, abychom žili?“ Na co přežíváme? Abychom jedli. Je tady tolik restaurací. Lidé, kteří se neustále dřou v kancelářích, fabrikách a na dalších pracovištích jdou večer do restaurace, zaplatí si dobrou večeři a jdou spát, ale druhý den ráno musí zase jít. Nemůžou spát dlouho, brzy ráno musí vstávat a jít znovu do kanceláře a do fabriky, kde celý den tvrdě pracují a večer si dají víno a něco k jídlu, trochu si užijí, jdou spát a ráno musí zase vstát a jít. Je to ta povinnost, kterou máme v tomto lidské životě vykonávat? Je to nějaké nařízení pro lidský životní druh? Získali jsme lidské tělo; nejsme kočky a psi, nejsme zvířata ani ptáci. Jsme lidské bytosti! Dostali jsme poznání, schopnost přemýšlet a dostali jsme takové vlastnosti, které nás mohou přivést do toho nejšťastnějšího postavení. My však k tomu tyto vlastnosti nepoužíváme, místo toho je používáme k tomu, abychom získali krátkodobý požitek. Když si však užíváte, dostanete se za to do pekelných podmínek, a protože podporujete v růstu vaši nemoc, která se stává nevlýčitelnou, musíte do pekla. Tento druh chování, chtíče a požitku, to není žádný požitek. Měli byste si užívat tam, kde není žádné utrpení, ani jedno procento utrpení. Stoprocentní požitek je skutečným požitekem.

(dokončení v příštím vydání)

Šríla Gadádharma Pandit Gósvámí

Šríla Bhakti Vallabha Tírtha Gósvámí

Gadádharma-tattva

Ta, jež byla Šrí Rádhou v Krišnových zábavách, se stala Šrílou Gadádharou Panditem Gósvámí v zábavách Gaury. Když Gaura projevuje Svoji totožnost s Nárájanem, jsou Jeho energiemi Jeho choť Lakšmíprija a Višnuprija. Jakmile se ztotožňuje s Krišnou, je Jeho *šakti* Šríla Gadádharma Pandit Gósvámí.

Gadádharova raná léta

Šríla Gadádharma Pandit Gósvámí se narodil na novoluní měsíce Vaišakh, roku 1486, ve vesnici Beleti, kraje Chittagong dnešní Bangladěše. Jeho otcem byl *varéन्द्रa-bráhmana* Mádhava Mišra, náležící ke *kašjapa-gótre*, jeho matkou byla Ratnavatí Déví. Když mu bylo dvanáct let, přestěhovala se jeho rodina do Navadvípu.

Po celý svůj život byl *brahmačarí*. Ve skutečnosti byl jeho nezáměr o světská potěšení tak výrazný, že to při návštěvě Navadvípu udělalo dojem i na Íšvaru Purípádu, který mu později udělil pokyny ve své knize *Krišna-lílamrita*.

Když se Maháprabhu vrátil z Gáji, začal projevovat úžasné příznaky božské lásky. Šríman Pandit byl prvním, komu se poštěstilo tyto symptomy pozorovat a ihned o nich spravil ostatní oddané, které tato novinka nesmírně potěšila. Když

se Maháprabhu rozhodl vyjevit oddaným Svoji skutečnou identitu, svolal je do domu Šuklambary Brahmačarího. Mezi přítomnými byl také Gadádharma, který ovšem zůstával skryt až do té chvíle, kdy Maháprabhu podlehl opojení silou Svatého Jména. Jakmile to Gadádharma uviděl, zaplavily ho extatické pocity a omdlel. Maháprabhu ho potom oslovil: „Gadádharo! Jsi tak požehnaný. Od raného dětství byla tvoje mysl zaměřena na Krišnova lotosová chodidla, zatímco Já ztrácel čas nesmyslnými činnostmi. Nevědom si velkého pokladu lidského zrození, jsem z něho naneštěstí nebyl schopen získat jakýkoliv užitek.”

Gadádharma později utěšoval Maháprabhua, kdykoliv na Něho přespříliš dolehly Jeho extáze. Jednoho dne Maháprabhu v náladě odloučení hlasitě naříkal: „Kde je Krišna? Kde je Krišna?” Gadádharma Mu odvětil: „Tvůj Pán Krišna se skrývá ve Tvém srdci.” Jakmile to Maháprabhu zaslechl, začal si drásat Svoji hruď, naštěstí Ho ale Gadádharma uchopil za ruce a uklidnil: „Krišna za Tebou už brzy přijde. Buď trpělivý.” Když si Sačí všimla, jak chytře umí Gadádharma s jejím synem jednat, poprosila ho, aby zůstával vždy Nimájovi nablízku a ochraňoval Ho.

Gadádharma přijímá zasněžení

Jednoho dne pověděl Mukunda Datta Gadádharovi, že by ho rád představil jednomu velice pokročilému Vaišnavovi, a tak ho vzal do domu Pundaríky. Mukunda je navzájem představil a Vidjánidhi se s radostí pustil s Gadádharou do nezávazného rozhovoru. Gadádharma však již od svého dětství

projevoval nezájem o smyslová potěšení, proto si nedokázal pomoci od pochybností ohledně Pundaríky Vidjánidhiho, který seděl oděn do mléčně bílého hedvábí v honosně vybaveném pokoji, provoněném parfémem a který právě žvýkal *pan*. Mukunda vyčetl z Gadádharovy tváře pochybnosti, proto se mu rozhodl odhalit Pundaríkovu skutečnou oddanou povahu. Začal tedy recitovat verš ze Šrímad Bhágavatamu, opěvující Krišnovu slávu:

„Jak neskutečně úžasné! Bakásurova sestra, zlomyslná Pútaná, byla vyslána, aby zabila Krišnu. Krišna však její zlý úmysl přehlédl, napil se jedu *kálakúta*, smíchaného s jejím mateřským mlékem, a odměnil ji tak postavením kojné. Najde se snad někdo jiný, komu bych se mohl odevzdat, kdo by svojí milostí překonal tohoto Krišnu?“

Pundaríka Vidjánidhi se dal okamžitě po vyslechnutí tohoto verše do pláče: „Ó Krišno,“ a v mdlobách se sesunul k zemi. Na jeho těle se potom projevíly nejrůznější extatické symptomy. Šríla Gadádharma Pandit Gósvámí byl šokován touto reakcí a snažil se vypudit ze své mysli nesprávné úvahy, jež v něm před chvílí vyvstaly. Později Maháprabhu Gadádharovi poradil, že nejlepším způsobem jak se tohoto přestupku zbavit, je požádat Pundaríku Vidjánidhi o zasvěcení. Tak se stal Gadádharma jeho žákem.

Pánův stálý společník

Šríla Gadádharma Pandit Gósvámí se poté, co byli Džagáj a Madháj přeměněni, účastnil Maháprabhuových

vodních hrátek, vystupoval v divadelní hře o Krišnově zábavě v domě Čandrašékhary, přihlížel velkému Maháprabhuovu odhalení (*mahá-prakáśi*) ve Šrívás anganu, byl u toho, když byl konvertován Kazi, když Maháprabhu přijal *sanjás*, připojil se k Maháprabhuovi při čištění chrámu Gundiča, i při koupání v Naréndra Saróvaru a při mnoha jiných zábavách.

Když se po opakovaných neúspěšných pokusech Maháprabhu rozhodl, že se opět vydá do Vrindávany, dostal k tomu konečně od oddaných svolení. Gadádharovi ovšem nebylo díky jeho *kṣetra sanjásu* dovoleno, aby Ho na jeho cestě doprovázel. Nemohl však snést myšlenku na to, že by se měl od Pána odloučit a chtěl proto nadále cestovat s Ním. Maháprabhu mu musel připomenout, že slíbil zůstat v Džagannáth Purí a zakázal mu, aby s ním pokračoval až do Vradži. Gadádhara se vzpíral: „K čertu s mým slibem zůstat v Purí. Podle mého názoru je Džagannáth Purí tam, kde jsi Ty.” Maháprabhu opakovaně na Gadádharovi vyžadoval, aby neopouštěl svoji službu Gópínáthovi. Gadádhara však tvrdohlavě trval na svém: „Pouhý pohled na Tvá lotosová chodidla je miliónkrát cennější, nežli jakákoliv služba Gópínáthovi.”

Maháprabhu odpověděl: „Pokud zanedbáš svoji službu Gópínáthovi, bude to považováno za Moji chybu.” Gadádhara řekl: “Ne, vezmu na sebe veškerou zodpovědnost za jakýkoliv přestupek vůči Gópínáthovi. Nepůjdu s Tebou, půjdu sám. Nepřipojím se k Tobě, ale vydám se do Bengálska za Sačí Matou.” Maháprabhu tedy pokračoval s několika oddanými ve Své cestě na sever do Vrindávany a v závěsu za Ním krácel

osamocený Gadádharma.

Když dorazila Maháprabhuova skupina do Kattaku, vzdáleného sto kilometrů severně od Purí, zavolal si Maháprabhu Gadádharu a řekl mu: „Dosáhl jsi svého cíle, porušil jsi své sliby a opustil službu. Chceš však potěšit Mne, nebo sebe? Budu nešťastný, pokud porušíš svůj slib zůstat v Purí a sloužit Gópínáthovi. Pokud Mě chceš potěšit, vrať se do Purí a znovu se chop svých slibů. Víc ti nemám co říci.”

Když Gadádharma uslyšel Maháprabhuova slova, sesunul se k zemi a omdlel. Maháprabhu pokynul Sárvaabhaumovi, aby se o něho postaral a doprovodil ho zpět do Purí. Sám potom pokračoval do Vrindávany.

Kromě Maháprabhuových nejdůvěrnějších společníků není nikdo schopen porozumět hloubce Gadádharovy vzpurné oddanosti k Maháprabhuovi. Láska na cestě spontánní oddanosti není snadno pochopitelná. Gadádharma se byl ochoten kvůli Maháprabhuovi zříct svých slibů, služby a čehokoliv jiného.

Šríla Bhakti Rakšak Šrídhar Mahárádža se o Jejich vztahu vyjadřuje následovně: “Nejednejí jako muž a žena, ale jeden z nich se věnuje uctívání a druhý Mu k tomu poskytuje nezbytný materiál. Přijali společný slib. Duchovní odloučení při vzájemné tělesné blízkosti. Ta nejvyšší úroveň čistoty, bez jakéhokoliv požitku. Přesto se jedná o milostnou zábavu.”

Horoskop Šrí Krišny Čaitanji Maháprabhua

Šrí Čaitanja Bhágavata, Ádi-khanda, 3.kap.

Šríla Vrindávana dás Thákura

Pán propagoval zpívání Svatého Jména ještě před Svým příchodem. Davy lidí se vydaly během zatmění vykoupat ke Ganze a po cestě zpívaly Pánova jména, a to dokonce i ti, kteří se k něčemu takovému ještě nikdy v životě neuvolili. Zpěv přicházel ze všech směrů a Svrchovaný Pán, nejlepší z *bráhmanů*, se sám pro Sebe musel nad Svým příchodem usmívat.

Při pohledu na překrásnou tvář jejich dítěte, zaplavovalo Džagannátha Mišru a Šrímatí Sačídéví neskonale blaho. Ženy, které se okolo dítěte shromáždily, byli tak vzrušené, že nevěděli co dělat, proto začali hlasitým *ululu* provolávat Pánovi slávu. Příbuzní a přátelé přispěchali, aby se na novorozeně podívali a dům Džagannátha Mišry se tak proměnil ve scénu neustávajícího jáсотu.

Otec Šrímatí Sačídéví, Šrí Nilambara Čakravartí, nacházel v každém z domů astrologické mapy dítěte úžasná znamení. Byl uchvácen Jeho krásou a pozoroval v Jeho osobě veškerá božská znamení. Nakonec prohlásil: „Uznávané bengálské proroctví se zmiňuje o tom, že se v rodině *bráhmany* jednoho dne narodí král. V budoucnu se ukáže, zda-li se jedná právě o tohle dítě.“

Čím více se Šrí Nilambara Čakravartí nořil do Pánovy mapy, tím nesnadněji se mu Pánovo vznešené postavení popisovalo. „Vlastnosti dítěte, popsané v tomto horoskopu, vlastně dalece převyšují vlastnosti krále. Zdá se, jakoby nebylo možné je dostatečně popsat. Svoji učeností překoná Brihaspatiho, který je Guruem polobohů a největším ze všech učenců. Stane se studnicí všech božských vlastností.”

Mezi shromážděnými se v převleku *bráhmany* objevil velký světec, který začal předpovídat Pánovu budoucnost:

„Tohle dítě je samotný Svrchovaný Pán Nárájan. Ustanoví esenci všech náboženství. Zavede překrásnou metodu kázání a osvobodí celý svět. Obdaří každého darem, o který usilují dokonce i Pán Brahmá, Pán Šiva a Šríla Šukadéva Gósvámí. V lidech, kteří Ho spatří, se probudí soucit ke všem živým bytostem a přestanou se jich dotýkat světská potěšení a strasti. Co říci o obyčejných lidech, dokonce i zarytí ateisté budou uctívat Jeho lotosová chodidla. Bude oslavován po celém stvoření a vydají se Ho uctívat příslušníci všech životních vrstev. Je zosobněním čistého náboženství *sanátana dharmy*, věčné funkce všech duší ve vztahu ke Svrchované Osobnosti Božství, Šrí Šrí Rádě a Krišnovi. Stane se dobrodincem *bráhmanů*, krav a oddaných, a milovaným oddaným synem Svých rodičů. Přišel, aby vykonal velké věci, stejně jako to činí Svrchovaný Pán Nárájan, když inkarnuje, aby znovu ustanovil náboženské principy. Kdo je schopen vyložit význam Jeho velkolepých astrologických a esoterických symptomů? Jak jsi požehnaný, Šrí Džagannáthe Mišro, vůdce mezi lidmi. Vzdávám ti svoje poklony, vzorný otče tohoto dítěte. Cítím se být nesmírně hrdý na to, že jsem směl číst z Jeho astrologické mapy. V souladu s její výpovědí bude Jeho jméno Šrí Višvambhara. Bude znám všem jako Navadvípa-čandra, měsíc Navadvípu. Je zosobněným duchovním blahem.”

Bráhmana se již dále nezmínil o Pánově přijetí odříkavého řádu *sanjásu*, aby tím nezranil Jeho rodiče, ponořené do láskyplných pocitů. Šrí Džagannátha Mišru naplňoval popis vlastností jeho syna extází. Okamžitě zatoužil obětovat

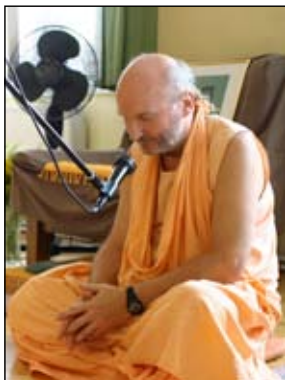
bráhmanovi spousty darů, byl ovšem tak chudý a nemajetný, že se mu odměnil radostnou poklonou u jeho chodidel a dal se do pláče. *Bráhmana* se také chopil chodidel Šrí Mišry, načež se všichni přítomní dali do hlasitého zpěvu “Hari, Hari.”

Zanedlouho dorazili hudebníci a celá atmosféra se tak naplnila sladkou hudbou jejich bubínků, fléten a *šenají*. Ženy z vyšších planet se volně a nikým nepoznány vmísily mezi pozemské ženy tohoto překrásného shromáždění. Matka polobohů, Aditi, položila s úsměvem na hlavu dítěte svoji pravou ruku, v níž držela posvátnou trávu *kuša* a rýži v klasu, a vyslovila své požehnání: „Žij dlouze! Pobývej, prosím, navěky v tomto hmotném světě a neustále projevuj Svoje zábavy.” Šrímatí Sačídéví, stejně jako ostatním přítomným, neunikla výjimečná krása těchto žen, zdráhala se však zeptat na jejich totožnost. Polobozi s respektem přijali prach z lotosových chodidel Sačídéví, která nebyla schopna samou radostí mluvit.

Ani Vědy, ani samotný Pán Ananta Šéša, nejsou schopni popsat míru radosti v domě Šrí Džagannátha Mišry. Zdálo se, jakoby zde byli přítomni všichni obyvatelé Nadie. Všichni radostně oslavovali Pánovo zrození, domnívají se ve své nevědomosti, že se vše odehrává v souvislosti se zatměním Měsíce. Každý, kdo naslouchá příběhu zrození Pána Čaitanji, bude zbaven všeho utrpení v životě i smrti. Zábavy Pána Čaitanji nemají počátek ani konec. Sepisují je pouze díky Pánově milosti. Já, Vrindávan Dás, obětuji tuhle píseň lotosovým chodidlům mého života a duše, Pána Šrí Krišny Čaitanji a Pána Šrí Nitjánandy Prabhua.

Tolerance

Šrípád Bhakti Sádžhaka
Muni Mahárádža

Pro toho, kdo chce praktikovat duchovní život, je ze všeho nejtěžší stát se pánem svých smyslů a své mysli. Ovládat mysl je tak náročné. Mysl je jako opice, proto je to velmi těžké. Mysl je neustále připravena dávat ke všemu svoje komentáře.

Neztotožňuj se s tím, co ti mysl neustále nabízí. Neměl bys být ani připoutaný, ani to nenávidět, měl bys být nezaujatý, nestraný.

Šrí Rúpa Gósvámí byl Šrí Čaitanjou Maháprabhuem požádán, aby sestavil *Šrí Upadేశámritu* (Nektar pokynů). V první sloce napsal, že se musíme učit snášet žádosti řeči, mysli, hněvu, jazyka, žaludku a genitálií. Musíme tolerovat žádosti a náporu těchto smyslů. Vědět jak snášet tyto žádosti znamená, že bychom se jimi neměli nechat ovlivnit, přestože jsou tady. Měli bychom být vůči těmto náporům smyslů transcendentální. Měli bychom se stát transcendentálními. Nejednat podle toho, co nám diktují a neztotožňovat se s nimi. Šrí Rúpa Gósvámí říká, že pokud tak dokážeš jednat, potom se budeš schopen stát pánem celého vesmíru, budeš moci přijímat žáky v celém vesmíru.

Vidíš jak je to mocné, stát se pánem smyslů, pánem mysli? Nedovol mysli, aby skákala sem a tam jako opice. Můžeš jí to dovolit, ale neztotožňuj se s těmi věcmi. Toleruj to, ale nebuď tím ovlivněn. Někdy přichází deprese. Někdy jsme v takové náladě, že všechno a všechny kritizujeme. V mysli se neustále objevují nějaké nesmysly. Lepším řešením je proti tomu nebojovat, neboť nakonec jsme vždy těmi, kteří prohrávají. My všichni pořád prohráváme. Mysl porazit nemůžeme. Ne. Lepší je se od toho všeho odpoutat. Tolerovat nápory mysli a smyslů, ale nejednat pod jejich vlivem.

Většina z nás jsou vegetariáni. Když procházíme kolem řeznictví, tak nemusíme zavírat oči a zatínat zuby. To pro nás není nutné, alespoň myslím. Prostě jenom projdeme okolo. OK, řeznictví, co se dá dělat, jsme v hmotném světě. Nejsme tím přitahováni a zároveň to ani nenávidíme. Nenávidět to znamená, že jsi k tomu také připoután. Obojí je špatně (chtít to, nebo to nenávidět). Nejvíce problémů v tomto světě vzniká ve vztazích mezi muži a ženami. Muži jsou velmi připoutáni k ženám a ženy jsou velmi připoutány k mužům. Jsou také muži, kteří ženy nenávidí a ženy které nenávidí muže. Obojí znamená připoutanost. Je to stejná úroveň. Buďto jsme k něčemu připoutáni, nebo to nenávidíme. Tyto věci nemůžeme změnit, je to naprosto běžná přirozená věc v tomto světě. My se musíme učit vidět věci z takové úrovně, kde nejsme ani připoutaní, ani to nenávidíme. Musíme zůstat neutrální ke všemu z této vnější světské energie. Když to dokážeš, znamená to, že jsi skutečně odpoután, nejsi ovlivněn hmotným stvořením a cokoliv se děje

tě ani nepřitahuje, ani to v tobě nevyvolává odpor.

Ve Šrímad Bhágavatamu se uvádí, že bychom ke smyslovému požitku neměli být příliš připoutaní, ani příliš odpoutaní. Dokud jsme v těle, tak neustále něco potřebujeme; jíst, dýchat, atd.. Tělo potřebuje něco sladkého, ale vše by mělo být přijímáno takovým způsobem, abychom se na tom nestali závislími. Zdrženlivým způsobem. Žijete-li rodinným životem, neměli byste být k tomuto způsobu života příliš připoutaní. Spíše jedejte nezaujatě. Když něco potřebuješ, je to v pořádku, ale nepřipoutávej se k tomu. Na druhou stranu byste ty věci neměli ani nenávidět, jinak se vaše manželství stane naprostou pohromou. Takže by to mělo být umírněné; ani připoutanost, ani nenávisť.

Tímto způsobem bychom se měli učit tolerovat naše smysly, jazyk, řeč, mysl a hněv. Neztotožňuj se s tím, co ti mysl neustále nabízí. Neměl bys být ani připoutaný, ani to nenávidět, měl bys být nezaujatý, nestranný. Když jednáme podle toho co nám mysl nabízí, znamená to, že jsme pod nadvládou tří kvalit hmotné přírody. Mluvím o tom proto, neboť vidím jak je to těžké, jak naše mysl „proudí“ při zpívání Haré Krišna Mahámantry. Je to velmi těžké.

Jednou se náš Gurumahárádža během přednášky, na které bylo mnoho italských oddaných, kteří nechávali svou mysl, aby si pohrávala s opačným pohlavím a dalšími nepěknými věcmi, rozzlobil. Gurumahárádža řekl: „Že se nestydíte! Jak si můžete v přítomnosti oddaných pohrávat s myslí jako nějaké opice?“ On všechny ty věci vidí, my si však myslíme, že to

nikdo vidět nemůže. To je přece jenom moje. Když je někdo v nevědomosti, v Májí, tak o těchto věcech nemá ani ponětí. Nedokáže porozumět tomu, jakou vizi má pokročilý oddaný.

Šríla Bhakti Pradípa Purí Mahárádža (Gókul Purí Mahárádža) je velmi pokročilý oddaný, který žije v našem Mathu. Je velice čistý a Gurumahárádža ho měl moc rád. Nikdy se nekoupe v Mathu, ale vždy se chodí koupat do Jamuny, a to už po čtyřicet let. Nikdy v Mathu nepřijímá *prasádam*, ale přijímá pouze *madhukári*; jídlo, které vyžebřá. Jednou, v době kdy už Gurumahárádža přestal mluvit, mi řekl: „I když už Gurumahárádža nemluví, tak ví všechno. Ví vše o každém oddaném v chrámu.“

Předtím býval Gurudéva velice přísný a někdy dokonce použil i hůl. Sám jsem toho byl svědkem, když káral jednoho italského oddaného: „Běž, mazej zpátky do pokoje, vůbec mi nechod' na oči!“ Tito oddaní pobývají půl roku v Indii a půl roku vydělávají peníze na to, aby mohli být další půlrok v Indii. Gurumahárádža jim dával nějakou službu, ale nikdo z nich nic nedělal. Čistí oddaní ví o všem, co se děje a my bychom se v první řadě měli učit a pokusit se zrealizovat to, co je napsáno v první sloce *Šrí Upadéšámrity*. A nejen to, měli bychom studovat celou *Šrí Upadéšámritu*, je to velmi důležité. Jak se chovat k oddaným, jaké jsou vztahy mezi oddanými, co bychom měli dělat a co bychom dělat neměli. Všechny tyto věci jsou zde Šrí Rúpou Gósvámím velmi pěkně popsány.

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.25 Šájan árati

Ranní program (denně)

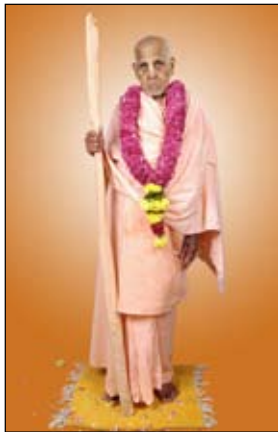
4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama • 5.00:
Bhadžan násl. Džapa • 7.15: Šringara Árati, násl. Bhadžan •
8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru Púdža, násl.
Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bhadžan
• 19.45: Lekce • 20.25 Šájan Árati, násl. Prasádam

Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**

Āčárja Nitja-líla Praviřta Óm Viřnupáda řrí řrímad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádřa

**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net